2. PRIRODNO-GEOGRAFSKA OBILJEŽJA REPUBLIKE HRVATSKE

2.1 Osnovna geološka i reljefna obilježja Hrvatske

Geološki razvoj prostora

- paleogen alpska orogeneza izdižu se mlada gorja našeg prostora Dinaridi
- pleistocen vlaška faza nabiranja + ledeno doba utjecalo na formiranje Panonske nizine
- u holocenu prije 10 000 god more se izdiglo za 120 m i to je formiralo današnje Jadransko more

Vrste stijena

- najveći dio prostora (oko 95%) građen je od sedimentnih (taložnih) stijena grade dinarski prostor i dijelove planinskih prostora unutrašnjosti
- metamorfne (preobražene) stijene nastale preobrazbom sedimentnih ili eruptivnih stijena pod utjecajem povišenog tlaka i temperature u jezgrama slavonskih gora zauzimaju manji dio 2 3 % površine
- magmatske (eruptivne) stijene (manje od 1%) neznatna zastupljenost (Svetac i Jabuka) nastaju kristalizacijom lave

Reljefna obilježja

- Hipsometrijska obilježja prostora pokazuju nam udjele pojedinih visinskih zona
- Hrvatska je pretežno nizinska zemlja jer više od polovice teritorija do 200 m 53% teritorija
- četvrtina područja je između 200 i 500 m 25% teritorija
- oko 1/5 prostora je između 500 i 1000 m 17% teritorija
- iznad 1000 m oko 4% teritorija
- najveći vrh Dinara 1831 m
- Energija reljefa ili vertikalna raščlanjenost reljefa pokazuje nam reljefnu raščlanjenost izraženu kroz visinsku razliku između najviše i najniže točke po 1 km²
- najmanju energiju reljefa ima nizinska područja, dok najveću imaju planinski prostori
- nagib padine utječe na mogućnost naseljavanja i gospodarske valorizacije prostora
 - mali nagib od 0° do 5°
 - nagnuti teren od 5° do 32°
 - strmi teren iznad 32°
 - strmci ili litice nagib iznad 55°

2.2 Reljef panonskog prostora

panonski prostor pripada pravoj Panonskoj nizini (nizina s rijetkim uzvišenjima), dok je peripanonski prostor
 prijelaz Panonske nizine prema Dinaridima i karakteriziraju ga učestalije uzvisine

Nizinski reljefni oblici

- najniži reljefni oblici u nizini su poloji najniži dijelovi riječnih dolina koji su stalno ili povremeno poplavljeni
- poloji su mlađi reljefni oblici **nastali fluvijalnom akumulacijom** najčešće **šljunka i pijeska** (holocenske starosti)
- rijeka meandrira i stvara meandre; prevladavaju akumulacijski procesi
- najveće polojne površine su Lonjsko polje, Crna mlaka, Jelas polje, Crnac polje, Odransko polje i Kopački rit
- najzastupljeniji reljefni oblici uz rijeke su riječne terase ili terasne nizine nastaju usijecanjem riječnog korita u naplavnu ravan
- riječne terase su važne za poljoprivredu i naseljavanje jer su izvan dosega plavljenja rijeke (nanosi pijeska,
 šljunka i gline)
- cijela Panonska nizinska prekrivena je sitan materijal koji je donio vjetar (eolska erozija) les ili prapor važan za poljoprivredno iskorištavanje (crnica)

- najčešće se nalazi u istočnoj i srednjoj Slavoniju u obliku lesnih zaravni vukovarska, đakovačka, baranjska
 (Bansko brdo) i erdutska (Erdutski brijeg) lesne zaravni
 - naslage slične lesu nalazimo u dolinama Ilove i Lonje u Požeškoj kotlini
 - akumulacije nestabilnog pijeska nalazimo u Podravini (Đurđevački peski)

Dolinski oblici reljefa

- visinska zona od 200 do 500 m raščlanjeni reljefni oblici koji nisu prepreka za naseljavanje i prometno povezivanje – u prošlosti gusto naseljena područja
- brežuljkasti reljef humlje ili gorice Hrvatsko zagorje, Vukmeričke gorice, Bilogora, Međimurske gorice i
 Jaskanski prostor
- prostore slične brežuljkastom reljefu nalazimo uz gromadne masive nizinske Hrvatske prigorja i zagorja –
 Medvednica, Ivanšćica, Kalnik, Psunj i Papuk

Prostori gromadnih gorja

- stari gorski masivi (najstariji dijelovi Nizinske Hrvatske) najsjevernije smješteni Maceljsko i Varaždinsko-topličko gorje te na jugu Ivanšćica
- posebni dijelovi su Medvednica, Kalnik i Moslovačka gora (primjer izrazitog horsta)
- na granici sa Slovenijom Žumberačko gorje (vapnenačka građa prijelaz prema Dinaridima)
- uz granicu s BiH Petrova i Zrinska gora
- u Slavoniji stara gorja koja zatvaraju Požešku kotlinu Psunj, Papuk, Krndija, Lisina, Dilj-gora i Požeška gora

2.3 Reljef gorskog i primorskog prostora

Krški reljefni oblici

- polja u kršu veliki reljefni oblici koji se ističu ravničarskim reljefom i debljim slojem tla što omogućuje njihovu gustu naseljenost i poljoprivredno iskorištavanje
- rijeke koje prolaze krškim poljima većinom su ponornice
- zbog zimskog plavljenja rijeka, polja su najčešće naseljena na rubnim dijelovima uz okolne uzvisine
- stalno plavljena krška polja u obliku jezera Vransko jezero kod Biograda i Baćinska jezera
- najveća polja u kršu nalazimo u Lici Ličko, Gacko i Krbavsko polje sa istoimenim rijekama Lika, Gacka i Krbava
- manjih dimenzija su Imotsko, Sinjsko i Vrgoračko krško polje, Čepić polje u Istri i Blatsko polje na Korčuli
- manji konkavni oblici krške uvale, ponikve i doci
- krške zaravni zaravnjeni kameni prostori obrasli rijetkom i niskom makijom nastali korozijom, fluvijalnom erozijom i denudacijom u prostoru sjeverne i srednje Dalmacije, uz rijeke Čikolu, Krku i Cetinu
- u krškim zaravnima česta je pojava kanjona koje su usjekle rijeke
- prostor dinarskog sredogorja niz uzvisina od 500 do 1000 m
 - dinarski smjer pružanja reljefa SZ JI
 - ličko sredogorje, Bukovica, Promina, Svilaja, Moseć, Mosor i Kozjak
 - najviše dijelove čine dinarske planine koje se dijele na nekoliko lanaca:
 - na sjeverozapadu lanac Snježnik, Risnjak, Viševica i Velebit (povezani Ričičkim i Senjskim bilom)
 - istočnije prema nizinskom području Velika i Mala Kapela i Plješevica
 - granicu prema Istri čine Učka i Čičarija
 - u dalmatinskom području na granici s BiH Dinara, Kamešnica i Zavelim
 - uz obalu, prema jugu Biokovo i Rilić

Reljefni oblici u flišu i lesu

- fliš nepropusni sediment na kojemu se izmjenjuju lapori, pješčenjaci, glina i konglomerat, a nastaje taloženjem čestica različite veličine
 - flišna područja su <u>važna poljoprivredna područja</u> vodonepropusna i plodna tla

- na kontaktu flišne i krške zone česti su površinski izvori vode
- flišna pobrđa dolinski reljefni oblici nastali spiranjem, kliženjem i jaruženjem
 - najveće flišno pobrđe je područje istočne Istre (siva Istra), prostor Vinodola i Kaštela
 - najčešće između 100 i 400 m visine i vrlo raščlanjena reljefa
- udoline u flišu nastaju fluviodenudacijskim procesima
 - na području Vinodola, Ravnih kotara, Konavala, na otocima Krku i Rabu
- les sediment eolskog podrijetla na kojem nastaju plodna tla velike važnosti za poljoprivredu
 - najvažnije akumulacije lesa su otoci Susak i Unije, a nalazi se i na sjeverozapadu Ravnih kotara

Podmorski i obalni reljef

- Jadransko more je geološka zavala između Alpa, Apenina i Dinarida, ispunjena vodom
- plići sjeverozapadni i dublji jugoistočni dio Jadrana, odvojeni su palagruškim pragom koji je okomita smjera pružanja SI-JZ
- u pleistocenu i holocenu izdizanje morske razine (transgresija mora) prosječna razina Jadranskog mora se
 izdiže za 121 m istovremeno dolazi do tektonskih spuštanja što poplavljuje najnižih krških zavala te krških i
 flišnih pobrđa
- posljedica dalmatinski tip obale smjer pružanja obale i otoka je paralelan (SZ JI)
 - otoci su vrhovi antiklinala, a morski prolazi i kanali sinklinale
- malo abrazijskih reljefnih oblika zbog mladosti obale
- pravih klifova (strmaca) gotovo i nema manji strmci mogu se naći na pučinskim stranama otoka, na zapadnim obalama Istre te na obalama južno od Dubrovnika
- obale Dugog otoka i Kornata rasjedni strmci (nisu nastali abrazijom)